De zoon van de weduwe

Woensdag 2 november avonddienst

Schriftgedeelte: 1 Koningen 17:17-24
Tekst: 1 Koningen 17:17-24

Punten:
1. Afgescheurd (17-18)
2. Overgenomen (19-21)
3. Teruggegeven (22-24)

Vragen bij de preek
- Bij punt 1:
    - De weduwe dacht dat zij door de HEERE gestraft werd voor haar zonde. Was dat een terechte gedachte?
    - Wat leert dit punt je over de geestelijke toestand van kinderen en jongeren?
    - *"Onbekeerd blijven is nóg erger dan jong sterven".* Wat vind je van zo'n uitspraak?
- Bij punt 2:
    - Wat zijn de overeenkomsten tussen Elia en de Heere Jezus? En wat zijn de verschillen?
    - Wat is er nodig om een geestelijk dode zondaar levend te maken?
    - Wat is de boodschap van dit gedeelte voor ouders die een kind hebben verloren?
- Bij punt 3:
    - Op welke manier is deze gebeurtenis tot zegen voor de moeder geweest?
    - Wat heb je vandaag geleerd over "Dankdag"?

Belangrijke teksten
Lukas 7:12-15 En als Hij de poort der stad genaakte, ziedaar, een dode werd uitgedragen, die een eniggeboren zoon zijner moeder was, en zij was weduwe, en een grote schare van de stad was met haar. En de Heere haar ziende, werd innerlijk met ontferming over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet. En Hij ging toe en raakte de baar aan (de dragers nu stonden stil) en Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op. En de dode zat overeind en begon te spreken; en Hij gaf hem aan zijn moeder.

Uit de bronnen
Ds. A. Elshout in preek over 1 Koningen 17:17-24
Het dode kind in haar schoot en het levende schuldbesef in haar ziel maakten haar radeloos. Dat deed haar woorden spreken, die voor heel wat mensen onbegrijpelijk zijn. Wij weten uit Gods Woord en de praktijk van alle eeuwen dat de Heere door "het afgesnedene" heenwerkt. Maar…het bespreken van "afsnijdende wegen" als men er zelf niet in verkeert, of het beleven van "afsnijdende wegen" maakt een groot verschil. Het praten over de waarheid "dat wij en onze kinderen midden in de dood liggen" is wat anders als het inleven van die waarheid. De inleving daarvan gaat altijd langs andere wegen dan men denkt. In zulke tijden gaan er gedachten door het hoofd, die men voor niets ter wereld aan iemand zou durven openbaren. Dan komen er soms "vreemde" woorden over de lippen, ja worden er soms lelijke woorden gezegd. Het is opmerkelijk dat Elia helemaal niet inging op het door de radeloze vrouw gesprokene. Zou hij begrip hebben gehad voor wat er in de weduwe omging? Ik denk dan wel. Wie zelf in zijn leven door "afsnijdende wegen" is heengegaan, weet uit pijnlijke ervaringen dat in ons geen goed woont.